

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Martii. Primum malum est, esse malum. Chrysost. serm. 7. de
lejun.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

& fortunæ bonis, & tamen non tantum fuisse malos, sed malorum pessimos. Quid? an Deus inimicis suis favet, amicis nocet, dū hisce negat, quod illis donat? Non dat Deus nisi perverſis bona, quæ mentē perversunt. Quales sunt congestæ opes, nam ut docet Poëta.

Sape ſolent cenſus, hominis pervertere ſenſus.

3. DIES MARTII.

Primum malum est, esse malum. *Chryſoſt.*
ſerm. 7. de Iejun.

Quid I.
proprie
malum.

HÆc tessera, te docet nulla posse tibi esse mala, si non sis ipse malus. Malum quid sit ut intelligas, in geminas classes necesse est dividas: spectat ad naturam altera, altera ad mores. Naturæ malū est, quod integritati Naturæ, incolumitatiq; adversatur. Sed illud injustè dici malū, convinco ex fine hominis. Certum id est, non ideò te esse in rerum natura, ut rerum sublunarium potiaris. Unde rebus extra te positis carere, non est malū. Hominem te, non pecudem memineris: ideoq; sperne, ne tibi ipsi sis gravis, gravem corporis molem, quæ ad indigna abjicit mentem. Corpus est telluris inutile pondus, & portio tui humilior. Itaq; potière tui parte ad cælum & cælestia, ad Deum & Divina, unde genus ipsa ducit, erigere. Animus tibi est non modo ab omni terrena labe secretus, atque adeò extra teli jactū, cum sit liber, & sui arbitrii, sed & Divinæ sapientiæ spirans imago, ac Numinis beneficio, supra omnem naturam conditā evectus ad ipsius Dei Majestatem, ut illi admirabili amoris & intelligentiæ complexu æternam adstringaris. Ille tuus est finis; tuum istud est

est Bonum, summum, ultimū, ab omni parte infinitū.

II. Illo tu non contentus, aliunde forsitan aliud adsciscis? Tibi in illo fruente de fore quidpiam ad beatitudinem absolutam iudicas, quod audeas sperare ab aliquo creato, hoc est exiguo, levi, incerto, momentaneo, abjecto, umbratili, imaginario? Quod si negas, ut certè par est, atque tuum omne Bonum unicus est, & solus Deus: Malum tibi profecto nullū esse debet, nisi quod Deo contrarium est. At neque opibus carere, neque gloria, neque viribus, neque voluptatibus, Deo contrarium est; in meam ergo sententiam concedas necesse est, fatearisque non esse revera malum, quod malū vulgo homines appellitant; aut certè desertā tantā tuā dignitate, Deum neges ultimū tibi finē esse præstitutum. Itaque expunge è catalogo malorum, quæ vulgus infamavit nomine malorum. Inique mala pronuntiat, quæ malum non faciunt habentem, sed aliquando bonum, sæpe meliorem, non raro optimum. Quapropter paupertas, ignominia, morbi, & quæcunque adversa, non adversus te pugnant, nec te miserum faciunt, sed fuisse ostendunt; non te malū reddunt, sed fuisse produnt. Deus sæpissimè in bonos quos amat, dispensat, qui delectu non errat, qui amare non desinit; non ergo mala credas, quæ optimus dat, aut bonis, aut ut faciat bonos.

III. Vel igitur nullam necesse est fatearis dari malum, nisi quod est oppositum summo Bono, hoc est fini tuo ultimo; aut necesse est alium tibi præstituas finem. Si enim est malum, illud quod iudicas, est oppositum alicui Bono, non huic tuo ultimo, uti fateris, cuiuspiam ergo alteri, quem tibi finem proposueris, & à quo tuis animi ægitudinibus, quam-

168 *Christiani Militis* Martius.
diuivis, lenimentum emendices, quod ab ultimo fi-
ne sperare non audeas, quia vel illi deesse, vel in alio
esse cumulatius arbitreris. At qui vel ipsa morte Sa-
cramentum, nescio cui, dictum, obstinavit animo.
tueri C. Menius Augusti centurio. Cum enim Anto-
niano bello improvisis hostium insidiis circumven-
tus, & ad Antonium Alexandriam productus, roga-
retur, quidnam de eo statui deberet. Jugulari me, in-
quit! jube: quia nec salutis beneficio, nec mortis sup-
plicio adduci possum, ut aut Caesaris miles esse desi-
nam, aut tuus esse incipiam. Et tu minimo periculo,
vel dolore, vel molestia, Dei miles esse desines? inci-
pies esse mundi? Non ergo haec, quae vanè purantur,
mala abducant te à primo Bono. Nulla sunt bona,
si malus es, nulla mala si bonus. Quid refert patiaris
mala, quae te bonum vel inveniunt, vel faciunt? Certè
non bene se habet, qui se malum habet. Itaque illa
crede mala, quae habentes reddunt pejores, & in illis
mutant bonos mores. Qualia sunt quae largitur Ve-
nus, Bacchus, Plutus; si Poëtae est fides,

Bacchus, & argentum, mutant mores sapientum.

4. DIES MARTII.

Non qui parum habet, sed qui plus cu-
pit, pauper est. *Senec. epist. 10.*

Paupertas. I.
non est
mala.

AD illa quae perversè credun-
tur mala, sigillatim dilabori;
& ab eo quod plerique, ut
malorum primum fugiunt, à
Pauper-